

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราพระบรมราชโองการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน พ.ศ.2518

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2518

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ 30 ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 192 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3
แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณราย
จ่าย พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2518 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า `พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

พ.ศ.2518'

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2504

(2) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2506

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(3) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2508

(4) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2511

(5) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2516

(6) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2516

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรดา กฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัด

หรือ

แย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด 1

บททั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 5 การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายตามพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้ปฏิบัติตาม

ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 6 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้าง

จากงบประมาณรายจ่าย ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างหรือมิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง และที่มีสัญญากับรัฐบาลกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ไปราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

ผู้เดินทางซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองและไม่มีกฎหมายกำหนดแต่งตั้งของผู้นั้นเทียบตำแหน่งไว้

กับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองกับ

ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อให้ข้าราชการการเมืองเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้เท่า

กับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการซึ่งเป็นลูกจ้างหรือมิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่าย

ในการเดินทางไปราชการได้เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 7 การเดินทางไปราชการ ถ้าผู้เดินทางไปราชการหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีความจำเป็นในทางราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสำหรับวันที่หยุดโดยไม่จำเป็นนั้นไม่ได้

หมวด 2

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

มาตรา 8 การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ได้แก่

(1) การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่ง

ผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ

(2) การเดินทางไปช่วยราชการหรือการเดินทางไปรักษาราชการแทน

(3) การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน เพื่อไปดำรงตำแหน่งใหม่หรือรักษาการในตำแหน่ง

ใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่ในราชอาณาจักร

(4) การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมเนื่องจากข้าราชการหรือลูกจ้างออกจากราชการ ถูกสั่ง

สำนักงานแพกกราชการ หรือถึงแก่ความตาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(5) การเดินทางของผู้ซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางมาราชการชั่วคราวใน
ราชอาณาจักรเฉพาะระหว่างเวลาอยู่ในราชอาณาจักร

(6) การเดินทางข้ามแดนชั่วคราวเพื่อไปปฏิบัติราชการในดินแดนต่างประเทศตามข้อ
ตกลงระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 9 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ได้แก่

(1) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(2) ค่าเช่าที่พัก

(3) ค่าพาหนะ ซึ่งรวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม ค่าน้ำมัน
สำหรับรถยนต์เพื่อเดินทางและอื่น ๆ ทำนองเดียวกันด้วย

(4) ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว

(5) ค่าใช้จ่ายอื่นที่ซึ่งจำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ

มาตรา 10 ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้เบิกได้ตามอัตราในบัญชี 1 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 11 การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่
เวลาออกจากสถานที่อยู่ หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ จนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่
ปฏิบัติ

ราชการตามปกติ หรือจนถึงสถานที่ที่ไปรับราชการใหม่แล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปราชการให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน เศษของวันถ้าเกินกว่าสิบสองชั่วโมงให้
นับเป็นหนึ่งวัน

มาตรา 12 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำอยู่แล้ว จะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดิน
ทางตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้เมื่อตนเบิกเบี้ยเลี้ยงประจำ

มาตรา 13 การเดินทางไปราชการวันใดที่จำเป็นต้องพักแรม ยกเว้นการพักแรมในยาน
พาหนะ

ที่เสียค่าโดยสารหรือในที่พักซึ่งทางราชการได้จัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเหมาจ่ายได้ตามอัตราดังนี้

(1) ในกรณีเดินทางไปราชการในเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล ให้เบิกได้ตามอัตรา

ประเภท

ก. แห่งบัญชี 2 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดอัตราค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางไป
ราชการในเขตเทศบาลเพิ่มขึ้นจากอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี 2 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ได้
ตามความเหมาะสมแก่สภาพท้องถิ่น แต่อย่างสูงจะต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของอัตราประเภท ก. แห่ง
บัญชี 2

ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

(2) ในกรณีเดินทางไปราชการนอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล ให้เบิกได้ตามอัตรา

ประเภท ข. แห่งบัญชี 2 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

การเดินทางไปราชการนอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาลหากผู้เดินทางมีความจำเป็นตาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หลัก

เกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักตามอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี 2

ท้าย

พระราชกฤษฎีกานี้ได้

มาตรา 14 การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและหรือค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางไปราชการ

เรื่องหนึ่งเรื่องใดในสถานที่ไปปฏิบัติราชการแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

นับ

แต่วันที่ออกเดินทาง เว้นแต่ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการซึ่งส่งให้ไปปฏิบัติราชการ

การ

เพื่อป้องกันและปราบปรามนอกที่ตั้งปกติและจำเป็นต้องเบิกเกินกำหนดดังกล่าวจะต้องได้รับความ

ความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา 15 ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยในระหว่างการเดินทาง และจำเป็นต้องหยุด

พักเพื่อรักษาพยาบาลให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันหยุดพักนั้นได้ไม่เกิน

สิบวัน

การเจ็บป่วยตามวรรคหนึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์ ในกรณีที่ไม่มีแพทย์ที่ทางราชการรับรองอยู่

ใน

ท้องที่ที่เกิดการเจ็บป่วย ผู้เดินทางไปราชการต้องชี้แจงประกอบ

มาตรา 16 ผู้เดินทางไปช่วยราชการหรือรักษาราชการแทน ณ สถานที่ปฏิบัติราชการใด ซึ่งอยู่

ในลักษณะที่ไม่อาจเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่ปฏิบัติราชการนั้นกับสถานที่อยู่ได้ ให้เบิกค่า

เบี้ยเลี้ยง

เดินทางระหว่างที่ไปช่วยราชการหรือรักษาราชการแทนได้เพียงระยะเวลาไม่เกินสี่เดือนนับแต่วันที่

ออกเดินทางหากมีความจำเป็นต้องเบิกเกินกำหนดดังกล่าว จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวง

การคลังก่อน แต่ทั้งนี้ระยะเวลาทั้งสิ้นต้องไม่เกินหนึ่งปี

ผู้เดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามมาตรา 13 ได้ไม่เกินหนึ่งเดือน ส่วนที่เกินให้

เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราค่าเช่าบ้านที่ผู้นั้นจะพึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย

ระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ ในกรณีเบิกจ่ายไม่เต็มเดือนให้ได้รับตามส่วนจำนวนวันของเดือน

นั้น

หากมีความจำเป็นต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินอัตราค่าเช่าบ้าน จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวง

การคลัง

ก่อน

มาตรา 17 การเดินทางไปราชการโดยปกติ ให้ใช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะ

ได้เท่าที่จ่ายจริงและโดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ทาง

ราชการ ก็ให้ใช้ยานพาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในรายงาน

การเดิน

ทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น

ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าข้าราชการตุลาการ ตะโตะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรี ขึ้นไป หรือผู้ที่มี ตำแหน่งต่ำกว่าแต่มีสมภาระในการเดินทาง หรือต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่ารถนั่งรับจ้างได้ สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(1) การเดินทางไปกลับจากสถานีจอดยานพาหนะประจำทางที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ไป ปฏิบัติราชการ แล้วแต่กรณี

(2) การเดินทางไปกลับระหว่างที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ไปปฏิบัติราชการ แล้วแต่กรณี วันละ ไม่เกินสองเที่ยว

มาตรา 18 ในกรณีที่ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมีอัตราหลายชั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้ดังต่อไปนี้

(1) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการ ตะโตะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือ พันตำรวจตรี ขึ้นไป

(2) ชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป แต่ถ้ายานพาหนะในเที่ยวเดินทางนั้นมีชั้นสองเป็น ชั้นต่ำสุด ก็ให้โดยสารชั้นหนึ่งได้

(3) ชั้นสาม หรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ มียศนายทหารชั้นประทวน หรือนายตำรวจชั้นประทวน พลทหาร พลตำรวจ

การเบิกค่าพาหนะในชั้นที่สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น จะต้องได้รับความตกลงจาก กระทรวงการคลังก่อน

มาตรา 19 การเดินทางไปราชการโดยรถไฟ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้เดินทางไปราชการจะเดินทางโดยรถธรรมดาหรือรถเร็วได้ทุกกรณี

(2) ผู้เดินทางไปราชการจะเดินทางโดยรถด่วนได้ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(ก) ต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการโดยเร่งด่วน

(ข) เป็นผู้ซึ่งมีสิทธิใช้ยานพาหนะชั้นหนึ่งตาม มาตรา 18

(ค) ผู้เดินทางไปราชการนอกจาก (ข) ซึ่งต้องอยู่ในรถไฟเวลาหนึ่งเวลาใดระหว่าง

21.00 นาฬิกา ถึง 7.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้นหรือร่วมเดินทางไปกับผู้เดินทางไปราชการตาม

(ข)

(ง) เดินทางโดยรถไฟสายแม่กลอง

(3) ผู้เดินทางไปราชการโดยรถเร็ว ถ้าในขบวนรถที่เดินทางนั้นไม่มีรถชั้นหนึ่งธรรมดา แต่มีรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศ ให้ผู้มีสิทธิใช้ยานพาหนะชั้นหนึ่งตามมาตรา 18 (1) เดินทางในรถ นั่งชั้น

หนึ่งปรับอากาศได้

(4) ผู้เดินทางไปราชการโดยรถด่วน จะเดินทางโดยรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศ หรือรถนั่งนอน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ก็ได้

(ก) รถนั่งนอนชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป

(ข) รถนั่งนอนชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ ตะโตะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี

หรือพันตำรวจตรี ขึ้นไป

(ค) รถนั่งนอนชั้นหนึ่งปรับอากาศ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษา

หัวหน้าศาลชั้นไป หรืออัยการประจำกรม อัยการจังหวัดชั้นไป หรือผู้มียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศ

เอก พันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือ

พันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป

มาตรา 20 ในท้องที่จังหวัดใดไม่มีอัตราค่าพาหนะประเภทใดกำหนดไว้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด

กำหนดอัตราค่าพาหนะประเภทนั้นขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติและการตรวจสอบเมื่อ

กำหนดอัตราค่าพาหนะดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งกระทรวงการคลังทราบ

มาตรา 21 การเดินทางไปราชการภายในเขตกรุงเทพมหานครสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการ ตะโตะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรีชั้นไป ให้เบิกค่ารถนั่งรับจ้างได้

มาตรา 22 การใช้จ่ายพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ ผู้เดินทางไปราชการจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับราชการบริหารส่วน

กลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่า

พาหนะที่เหมาะสมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้จ่ายพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการนั้นได้

ในกรณีราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาคหรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวงทบวงกรม ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้ข้าราชการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เป็นผู้พิจารณาอนุญาตก็ได้

เงินชดเชยนี้ ให้เบิกจ่ายในประเภทค่าพาหนะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา 23 เงินชดเชยตามมาตรา 22 ให้เบิกได้ในอัตราต่อหนึ่งคัน ดังต่อไปนี้

(1) รถยนต์ส่วนบุคคล กิโลเมตรละ 50 สตางค์

(2) รถจักรยานยนต์ กิโลเมตรละ 30 สตางค์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
การคำนวณระยะทางให้คำนวณตามระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้สะดวก

มาตรา 24 การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ดะโต๊ะยุติธรรม ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโท ขึ้นไป

ให้เดินทางโดยเครื่องบินได้ทุกกรณี

(2) ข้าราชการ หรือลูกจ้าง นอกจาก (1) จะโดยสารเครื่องบินได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นรีบด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(3) การเดินทางโดยเครื่องบินซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (1) หรือ (2) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกัน ตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้ตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 25 ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ขึ้นไป หรือผู้มียศพันตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือพลตำรวจตรีขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทาง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา 26 ผู้เดินทางไปราชการร่วมกับชาวต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่รับรองชาวต่างประเทศ หรือปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ต่างประเทศ จะเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเท่ากับที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ต่างประเทศนั้นก็ได้

มาตรา 27 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่าระวางบรรทุกสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการได้เท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา 28 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการเดินทางไปราชการก็ให้เบิกได้เท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด

มาตรา 29 การเดินทางไปประจำต่างสำนักงานหรือการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมตามมาตรา 8 (3) หรือ (4) นั้น ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไปประจำต่างสำนักงานหรือเดินทางกลับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้มีลำนเจะเบีกค่าใช้จ่ยในการเดินทางได้ตามมาตรา 9

มาตรา 30 ผู้เดินทางตามมาตรา 29 จะเบีกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัว

คร้ว

ซึ่งอยู่ในอุปการะได้ดังต่อไปนี้

(1) คู่สมรส

(2) บุตร

(3) บิดามารดาของผู้เดินทาง

(4) บิดามารดาของคู่สมรส

(5) คนใช้ส่วนตัว ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชี 3 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 31 ค่าเช่าที่พักในระหว่างการเดินทางสำหรับบุคคลในครอบครัวตามมาตรา 30 (1)

ถึง (4) ให้เบีกได้เท่ากับจำนวนที่ผู้เดินทางตามมาตรา 29 มีสิทธิเบีกสำหรับคนใช้ส่วนตัวให้เบีกใน

อัตราชั้นต่ำสุดของประเภท ก. หรือประเภท ข. แล้วแต่กรณีแห่งบัญชี 2 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

เมื่อเดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาหาที่พักได้ และผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้

อนุญาตแล้ว ให้เบีกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวต่อไปได้อีกไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไป

ถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

(1) ผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับราชการ

บริหารส่วนกลาง

(2) ผู้บังคับบัญชาชั้นหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบีกเงินหรือนายอำเภอท้องที่

แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบีกค่าเช่าที่พักต่อไปอีก จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการ

คลัง

ก่อน

มาตรา 32 ค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวตามมาตรา 30 (1) ถึง (4) ให้เบีกได้เท่ากับจำนวนที่ผู้เดินทางตามมาตรา 29 มีสิทธิเบีก สำหรับคนใช้ส่วนตัวให้เบีกในอัตราชั้นต่ำสุดของอัตราตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 18 (3)

มาตรา 33 ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวให้เบีกได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราน้ำหนักและ

ปริมาตร

ตามเกณฑ์จำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชี 4 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

การไ้รถยนต์เป็นพาหนะบรรทุก ถ้านำหนักและปริมาตรบรรทุกต่ำกว่าหนึ่งคัน หรือเกินหนึ่งคัน

โดยมีเศษ ก็ให้มีสิทธิเบีกได้เต็มคัน ถ้าเศษเกินหนึ่งคัน ให้เบีกได้อีกหนึ่งคัน

มาตรา 34 การขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ให้ขนย้ายโดยทางรถไฟ หรือจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ

แต่ถ้าการขนย้ายโดยทางรถไฟหรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจไม่สะดวกหรือไม่อาจทำได้ให้ใช้ยานพาหนะอื่นได้

การใช้นานพาหนะอื่นที่ค่าใช้จ่ายต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการขนย้ายโดยทางรถไฟ หรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ ให้ทำได้โดยไม่ต้องขออนุมัติก่อนใช้

การใช้นานพาหนะอื่นที่ค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการขนย้ายโดยทางรถไฟ หรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ จะทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป

หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการ

จังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา 35 ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างสำนักงานซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างต้องเดินทางโดยเครื่องบินตามมาตรา 24 ให้บุคคลในครอบครัวตามมาตรา 30 เดินทางโดยเครื่องบินได้ด้วย

มาตรา 36 ในกรณีจำเป็นซึ่งไม่อาจนำบุคคลในครอบครัวหรือสิ่งของส่วนตัวไปพร้อมกับผู้เดินทางได้

ให้ผู้เดินทางรายงานชี้แจงเหตุผลความจำเป็น และกำหนดเวลาที่จะเลื่อนการเดินทาง ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แล้ว

แต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

แต่ถ้าผู้เดินทางดำรงตำแหน่งอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง

การเลื่อนเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ทำก่อนที่จะเดินทาง

ให้ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจอนุญาตให้เลื่อนการเดินทางต่อไปได้ภายในเวลาอันสมควร

แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ปรากฏในคำสั่ง หรือวันที่ได้รับคำสั่งให้ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา 37 ผู้ต้องเดินทางตามมาตรา 29 ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ต้องออกเดินทางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเงินค่าใช้จ่าย ถ้าไม่ได้เดินทางภายในกำหนดดังกล่าว

ให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับแล้วส่งคืนทันที

มาตรา 38 ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งออกจากราชการจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวตามมาตรา 30 ได้ เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำบล อำเภอ หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่ง

ทางราชการรับบรรจุ ผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรก หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ ตามตำแหน่งหรือชั้นยศซึ่งได้รับครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างต้องออก

จากราชการเพราะถูกลงโทษทางวินัย ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก หรือกรณีถูกสั่งให้ออกจาก

ราชการก่อนพิจารณาหรือสอบสวน ให้ผู้นั้นเบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุดของค่าใช้จ่ายดังกล่าวข้างต้น

มาตรา 39 ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งถูกสั่งพักราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในอัตราขั้นต่ำสุดสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวตามมาตรา 30 ได้ เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าขนย้ายสิ่งของ

ส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำบล อำเภอ หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการรับบรรจุผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรก หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยจะ

ไม่รอฟผลการสอบสวนถึงที่สุดก็ได้ แต่ถ้าหากผลการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นไม่มี

ความผิด จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวดังกล่าวเพิ่มขึ้น หรือจะ

ขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวดังกล่าว เพื่อมายังท้องที่ซึ่ง

ราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นรับราชการอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา 40 ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งประจำต่างสำนักงาน หรือรักษาราชการในตำแหน่งที่ประจำอยู่ต่างสำนักงานถึงแก่ความตาย ให้ทายาทใช้สิทธิของผู้ถึงแก่ความตายเบิกค่าใช้จ่ายใน

การเดินทางได้ตามสิทธิของผู้ถึงแก่ความตาย เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของ

ตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำบล อำเภอ หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการรับบรรจุผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรกหรือกลับเข้ารับราชการใหม่ แต่ถ้า

ความตายนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติด้อย่างร้ายแรงให้เบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุด

การใช้สิทธิตามมาตรา นี้ ให้กระทำได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างถึงแก่ความตาย

มาตรา 41 ในกรณีจำเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ตามมาตรา 38 มาตรา 39 และมาตรา 40 จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังท้องที่อื่นซึ่งมิใช่ภูมิลำเนา

ดังกล่าว โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่สูงกว่าการเดินทางกลับภูมิลำเนานั้น ก็ให้กระทำได้เมื่อ

รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราช

การ
บริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

หมวด 3

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

มาตรา 42 การเดินทางไปราชการต่างประเทศ แบ่งเป็น

(1) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

(2) การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้ความหมายรวมถึงการเดินทางของ

ผู้รับราชการประจำในต่างประเทศไปราชการชั่วคราว ณ ที่ใด ๆ ในต่างประเทศ และการเดินทาง
มา

ราชการชั่วคราวในราชอาณาจักร เฉพาะเวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักร

มาตรา 43 การเดินทางไปราชการต่างประเทศ เมื่อผู้เดินทางได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันรับเงิน ให้นำเงินส่งคืนผู้จ่ายเงินทันที

สำหรับค่าเครื่องแต่งตัว ในกรณีที่ทางราชการสั่งการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง
ถ้าผู้เดินทางได้จ่ายไปแล้วหรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายโดยสุจริต โดยมีหลักฐานก็ไม่ต้องส่งคืน

มาตรา 44 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่

(1) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พัก

(2) ค่าเครื่องแต่งตัว

(3) ค่าพาหนะ

(4) ค่ารับรอง

(5) ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

มาตรา 45 ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามอัตราในบัญชี

5 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

การเดินทางในวันใดไม่จำเป็นต้องเช่าที่พักแรม หรือโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ ให้
เบิก

ได้เฉพาะค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ลูกจ้างซึ่งส่วนราชการในต่างประเทศจ้างให้ปฏิบัติราชการใน

ต่างประเทศ เดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักได้ตามอัตราประเพณี
และสภาพ

แห่งท้องถิ่นที่หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศ สังกัดกระทรวงต่างประเทศกำหนด ตามสมควร
แก่

ฐานะของลูกจ้าง แต่ต้องไม่เกินอัตราต่ำสุดของบัญชี 5 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ หรืออัตราที่สูงกว่า
นั้น

ตามที่ได้รับความสะดวกจากกระทรวงการคลัง

มาตรา 46 การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่วันที่ออก

เดินทางจากประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศ จนกลับถึงประเทศไทยหรือที่พักประจำ
ในต่าง

ประเทศ แล้วแต่กรณี เวลาไปราชการ ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน เศษของวัน ถ้าเกินสิบสอง
ชั่วโมงให้นับเป็นหนึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยในระหว่างเดินทางและมีความจำเป็นต้องหยุดพัก ให้นำ
ความในมาตรา 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 47 ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการ
หรือ

ลูกจ้างซึ่งเดินทางไปราชการในฐานะผู้แทนส่วนราชการเพื่อเข้าร่วมการประชุมในระดับรัฐมนตรี
ขึ้นไป

จะเลือกเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญคู่จ่ายก็ได้

มาตรา 48 ภายใต้บังคับมาตรา 49 ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไปราชการในต่าง

ประเทศชั่วคราว ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามอัตราในบัญชี 6 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้น
แต่การ

เดินทางออกจากประเทศไทยไปราชการในประเทศสหภาพพม่า ราชอาณาจักรลาว กัมพูชา สา
ธารณรัฐ

ประชาธิปไตยเวียดนาม สาธารณรัฐเวียดนามใต้ สหพันธ์มาเลเซีย และสิงคโปร์ เป็นเวลาไม่เกิน
เจ็ดวัน

ผู้ซึ่งกำลังรับราชการประจำอยู่ในต่างประเทศเดินทางไปราชการชั่วคราวที่ใดก็ตาม จะเบิกค่า
เครื่องแต่งตัวไม่ได้

มาตรา 49 ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศมาแล้ว ถ้า

ต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวอีก ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ ต้องใช้เครื่องแต่งตัวต่าง
ประเภทกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน

(2) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะเวลาห่างจากการเดิน
ทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินสองปี นับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย

หรือ
มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินสองปีนับแต่วัน

ที่
เดินทางกลับถึงประเทศไทย

(3) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ของนายทหารประทวนในกองทัพบก
เรือซึ่งมียศเป็นจำเริญและได้รับเลื่อนยศเป็นพันจ่าที่ระยะเวลาไม่เข้าลักษณะตาม (2)

มาตรา 50 ค่าพาหนะสำหรับทุกกรณีให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงแต่จะเบิกค่าพาหนะในลักษณะ
เหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่สำนักงบประมาณกำหนดสำหรับการเดินทางภายในประเทศ

สำนักงานของต่าง
ประเทศ ก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 51 การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางระหว่างต่างประเทศด้วยกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

สำนักงานดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(1) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าผู้พิพากษาหัวหน้า

คณะในศาลอุทธรณ์ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี

สำนักงานพลตำรวจตรี ขึ้นไป หรือหัวหน้าสำนักงานในต่างประเทศ

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(2) ชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งหรือมียศ นอกจากที่กล่าวใน (1)

มาตรา 52 ผู้เดินทางไปราชการในต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ขึ้นไป

สำนักงานหรือผู้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือพลตำรวจตรี ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทาง

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้

สำนักงานเบิก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการใน

สำนักงานหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 53 ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่สำนักงานประมาณกำหนด

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 54 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(1) เมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดให้คู่สมรสติดตามไปได้

(2) เมื่อเจ้าหน้าที่การทูตระดับ 8 ขึ้นไปซึ่งเป็นหัวหน้าคณะต้องไปราชการเฉพาะกรณี

(ก) ไปถวายหรือยื่นพระราชสาส์นตราตั้งหรือทูลลาหรือลาต่อพระเจ้าแผ่นดิน หรือ

สำนักงานประชุมของประเทศที่อยู่ในเขตอาณา

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ข) การตามเสด็จพระราชดำเนินเนื่องในการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือสมเด็จพระบรมราชินีนาถเสด็จเยือนประเทศที่อยู่ในเขตอาณา

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) รัฐบาลของประเทศที่อยู่ในเขตอาณาได้เชิญคู่สมรสไปร่วมงานพิธีภายในประเทศ

สำนักงานเขตอาณาด้วย

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา 55 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสตามมาตรา 54 ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง เว้นแต่ค่าเช่าที่พักเหมาจ่ายตามอัตราในบัญชี 5 ท้าย

พระราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับคู่สมรสได้ในอัตรา

สำนักงาน

กึ่งหนึ่งของอัตราของผู้เดินทาง

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แต่ถ้าผู้เดินทาง

ได้เบิกค่าเช่าที่พักที่จ่ายจริงแล้วให้ส่งจ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับคู่สมรส

ค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับคู่สมรสให้เบิกได้เฉพาะคู่สมรสซึ่งติดตามผู้เดินทางจากประเทศไทย ไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

มาตรา 56 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ได้แก่

- (1) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พัก
- (2) ค่าเครื่องแต่งตัว
- (3) ค่าพาหนะ

- (4) ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่

มาตรา 57 ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก ในระหว่างการเดินทางไปราชการประจำ อยู่ในต่างประเทศ ให้เบิกได้เช่นเดียวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

มาตรา 58 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 59 ข้าราชการผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเอง คู่สมรส และบุตรซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่ จะต้อง

เดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ ได้ตามอัตราบัญชี 7 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

คู่สมรสและบุตรของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นออกเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

(2) ถ้าออกเดินทางจากประเทศต่างประเทศที่ต้องใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกันกับ ประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นเดินทางไปราชการประจำ

มาตรา 59 ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศแล้ว ถ้าต้องเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศอีก ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งใหม่ ต้องใช้เครื่องแต่งตัวต่าง ประเภทกับเครื่องแต่งตัวต่างกับประเภทเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน

(2) การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งใหม่ ใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งก่อน แต่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินสองปี นับแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย

ในกรณีที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัว แต่มิได้เดินทาง ให้ถือว่าวันที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวนั้นเป็นวันที่

ออกเดินทางจากประเทศไทย

- (3) ผู้ซึ่งได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ครั้งสุดท้าย

มา

แล้วไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย ถ้าต้องเดินทางไปราชการประจำในต่าง

ประเทศ ซึ่งต้องใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน ให้เบิกค่าเครื่อง

แต่งตัวได้ตามมาตรา 58 หักด้วยจำนวนค่าเครื่องแต่งตัวที่ได้รับสำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวตามมาตรานี้ ให้ใช้กับคู่สมรสและบุตรผู้เดินทางด้วยมาตรา 60 ค่าพาหนะเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศสำหรับตนเอง คู่สมรสใน

ขณะเดินทาง และบุตรซึ่งยังไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะซึ่งจะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ

ด้วย ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยจะต้องใช้ยานพาหนะที่เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

นอกจากกระทรวงเจ้าสังกัดจะอนุญาตให้เบิกค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศได้ ดังนี้

(1) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 2 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือ

ผู้มียศร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป

(2) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป

คู่สมรส บุตรและผู้ติดตามของผู้เดินทางจะเบิกค่าพาหนะไม่ได้ ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นออกเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

มาตรา 61 ให้นำความในมาตรา 60 มาใช้บังคับในกรณีผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ คู่สมรส หรือผู้ติดตาม คนหนึ่งคนใด ได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดให้เดินทางกลับ

ประเทศไทยด้วย โดยอนุโลม

บุตรซึ่งได้รับค่าพาหนะเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ หรือบุตรที่เกิดในระหว่างเวลาที่รับราชการประจำในต่างประเทศ ถ้ามิได้เดินทางกลับภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการเดินทาง

ไปรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางกลับ จะเบิกค่าพาหนะมิได้

มาตรา 62 ค่าโดยสารเครื่องบินไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้นำความในมาตรา 51 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คู่สมรสหรือบุตร ให้มีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นเดียวกับผู้เดินทาง แต่ถ้าบุตรมิได้เดินทางพร้อม

กับข้าราชการผู้เดินทาง หรือคู่สมรสของข้าราชการผู้เดินทาง ให้เบิกในอัตราชั้นสอง

ผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราชั้นต่ำสุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา 63 ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศไทยไปรับราชการประจำในต่างประเทศ พร้อมทั้งคู่สมรสและบุตร ซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย ให้เบิกได้ในอัตราห้าเท่าของจำนวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตร ซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วยจะพึงได้รับจากทางราชการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(2) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางออกจากประเทศต่างประเทศหนึ่ง ไปรับราชการประจำในต่างประเทศอื่น พร้อมทั้งคู่สมรสและบุตรซึ่งต้องเดินทางไปด้วย ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตรซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย จะพึงได้รับตามอัตราสำหรับ

ประเทศซึ่งจะไปรับราชการประจำใหม่

(3) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศต่างประเทศที่ดำรงตำแหน่งประจำอยู่กลับประเทศไทย พร้อมทั้งคู่สมรสและบุตร ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตรได้รับครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บัญชี 1

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บัญชี 2

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อัตราค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บัญชี 3

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวนคนใช้ส่วนตัวในการเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ตามมาตรา 30 (5)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัญชี 4

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัญชี 5

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ (1) ประเภท ก. หมายความว่า ประเทศในทวีปยุโรป อเมริกาเหนือและใต้ ญี่ปุ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประเภท ข. หมายความว่า ประเทศนอกจากที่กล่าวไว้ในประเภท ก. และ ค.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประเภท ค.

หมายถึงราชอาณาจักรลาว กัมพูชา สหภาพพม่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(2) ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ หรือเพื่อความสะดวกแก่ผู้เดินทาง กระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จะกำหนดให้จ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักเป็นตราสกุลอื่นที่มีมูลค่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เท่ากับอัตราในบัญชีนี้ก็ได้

(3) ในกรณีที่เดินทางในวันหนึ่งวันใดคาบเกี่ยวหลายประเทศ ให้ใช้สิทธิ

เบิกประเภทที่สูงกว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัญชี 6

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศชั่วคราว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ (1) ประเภท ก. หมายความว่า ประเทศอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ข.

(2) ประเภท ข. หมายถึงประเทศสาธารณเวียตนามใต้ สาธารณรัฐประชาธิปไตย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เวียตนาม ราชอาณาจักรลาว กัมพูชา สหภาพพม่า สหพันธ์มาเลเซีย ศรีลังกา สาธารณรัฐ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อินโดนีเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และสาธารณรัฐสิงคโปร์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(3) สำหรับผู้ที่จำเป็นต้องแต่งเครื่องแบบ ให้ได้รับเพิ่มอีกร้อยละ 25 ของ

อัตรา ถ้าต้องไปในฐานะผู้แทนของรัฐบาลซึ่งเป็นแขกของรัฐบาลต่างประเทศ ให้ได้รับ

เพิ่มอีกร้อยละ 50 ของอัตรา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(4) ผู้เดินทางไปราชการในประเทศที่อยู่ในประเภท ก. และประเภท ข. ในคราวเดียว

กัน ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวประเภท ก. ได้อย่างเดียว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัญชี 7

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ (1) ประเภท ก. หมายความว่าถึงประเทศอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ข.

(2) ประเภท ข. หมายถึงประเทศสาธารณเวียตนามใต้ สาธารณรัฐประชาธิปไตย
เวียตนาม ราชอาณาจักรลาว กัมพูชา สหภาพพม่า สหพันธ์มาเลเซีย ศรีลังกา สาธารณรัฐ
อินโดนีเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และสาธารณรัฐสิงคโปร์

(3) อัตราบัญชีนี้เป็นอัตราเหมาเว้นแต่กรณีดังกล่าวในวรรคสองของอันดับ 3

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ:-เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการ
กำหนดหลัก

เกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่ายได้กำหนดให้การจ่ายเงินตามบ
ประมาณรายจ่ายในประเภทค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา
ประกอบ

กับอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
ตลอดจนเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศที่ใช้อยู่ยังต่ำเกินไปสมควรปรับปรุง
ใหม่ให้

เหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา